

lignende Steder, der ligge udenfor Kjøbstadgrunden, saa er der jo i Endringsforslaget reserveret saadanne Bestemmelser, at de communale Autoriteter der kunne træffe de Foranstaltninger, som Forholdene paa sige Steder gjøre nødvendige. Jeg indrømmer vel, at det er Lovens Tanke, at den skulde formindste disse Dyr's Mængde paa Landet, men i det samme Endringsforslag er der ogsaa en Reservation, der vil blive tagen til Følge af de communale Autoriteter, saasnart det for Landets Bedkommende viser sig, at der er en saadan Mængde Hunde tilstede, at det ikke vel kan taales i den ene eller den anden Retning. Der vil da være en Paamindelse om, at de maae søge at formindste dette Antal, idet de ellers kunne blive dragne ind under disse Afgiftsbestemmelser. Naar der er blevet henviist til fremmede Lande og især til Schweiz, og det er udtalt, at der var det ganske forbudt visse Personer at have Hunde, saa troer jeg, at man for Danmarks Bedkommende vilde handle altfor haardt, om man forbød Hundehold i thndt befolkede Egne, hvor et saadant Dyr for en Familie, der maaskee kun bestaaer af Qvinder og Børn, der ere Eneboere i en lille Hytte, er deres eneste Trøst og Sikkerhed; den kan aldeles ikke være deres Beskytter, men den kan dog være den, der varsler den, der mangen Gang skræmmer saadanne Folk bort, som en saadan Familie maa frygte, fordi en saadan fattig Families Forsørger som oftest maa søge sit Erhverv langt borte fra Familien og ofte er borte fra Hjemmet i længere Tid. Naar man nu, som fremhævet af en æret Taler, vil betragte denne Skat som en Formue- og Leilighedsstat, saa bliver jo en saadan fattig Familie beskattet, om det end kun er med $\frac{1}{2}$ Rd., og dette er uretfærdigt eller altfor haardt. Jeg skal derfor anbefale det Endringsforslag, der er stillet til Regjeringsforslaget, fordi det lemper Tilstanden efter de locale Forhold. Naar der ligeledes er bragt frem, at dette Dyr ogsaa kan være farligt for Landboerne i sanitair Henseende, og der i saa Henseende blev nævnt et Onde, som Gud skee Lov hører til Sjelden-

hederne, saa troer jeg dog ikke, at det er dette Dyr, som fremkalder dette Onde, denne Sygdom blandt Menneskene, men at det vistnok er en Sygdom, der efter de videnskabelige Forsøgninger udvikles af det spiselige Fjerkræ; det er derfor vistnok at gaae for vidt her at nære Frygt i sanitair Henseende.

Wichfeld: Jeg skal fatte mig meget fort. Jeg vilde beklage, om mine saa Ord skulde stride imod mine politiske Venners Anskuelser, men jeg troer dog, at disse vilde finde, at mine Ytringer maaskee ville være i deres sande Interesse. Hvad der foranlediger mig til at tage Ordet, er den Ytring af den ærede Ordfører, at Hensigten med Udvalgets Forslag var at formindste Hundeaantallet. Jeg tvivler nu ikke paa, at dette er Hensigten, men jeg tvivler meget paa, at dette Forslag vil virke til denne Hensigts Opnaaelse; jeg troer, at Følgen af Loven vil blive, at de Rige beholde eller forøge deres Hundeaantal, medens de Ulemple berøves deres Hunde. Det er nu vor Tids Eiendommelighed, at der er en Kamp mellem Eiendom og Ikke-Eiendom, mellem Rigdom og Ikke-Rigdom, det er Noget, som karakteriserer vor Tid. Denne Kamp føres bittert, og derfor troer jeg, at man skal undgaae Alt, hvad der kan bringe Kampen til endmere at blusse op. Naar jeg derfor skal sige, hvad jeg vil stemme for, da er det det Forslag, som er stillet af den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kred (Vesjen), skjøndt jeg ikke aldeles deler hans Anskuelse med Hensyn til Hundens Respirationsevne; altsaa, jeg skulde stemme for Regjeringens Forslag, emenderet ifølge det ærede Medlems Forslag.

H. Masmusfen: Jeg vil følge flere ærede Landstingsmænds Exempel, idet ogsaa jeg skal tillade mig at give et Raad. Mit Raad er da, at vi stemme imod det Endringsforslag, der er stillet af den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kred (Vesjen). Jeg troer, at, naar vi betragte dette Forslag rig-